

Подъ чадърчето

Отъ училището Велка
Съ отворена умбрелка
Бърже, бърже тя се връща
Къмто тъжна мила кжца,

А отъ облаци, мъгли
Непрестанно дъждъ вали.

Ту чадърче тя навезда,
Ту си книжкитъ поглежда
Да ги нѣкакъ не окваси,
Доръ отиде у дома си.

А долченца по пѣтъ,
Близнали текалъ, текалъ.

Тукъ замине, тамъ прѣскочи
По заливаниѣ плочи —
Стигна безъ да се окаля,
А пѣкъ майка ѝ зафаля.

Пѣкъ навѣнъ дъжда рѣми,
Грѣмъ отъ облаци гѣрми.

Ц. Калчевъ.

Тальсъмътъ.

Еднѣжъ размирниятъ Желчо влѣзалъ срѣдъ градината на съсѣда си, напълнилъ два човала овощия и наченалъ да ги принася единъ по единъ.

Тѣкмо когато носилъ единия човалъ на гър-